

անմիջական պատկերները մեր աշխարհին խնկ գնին մկրտութեան մը արարողութեանը ուր ապահով է առաջակա պատութեան մը գործիք առաջանալ մը օրհնուած ջուրը կը թափէ աւագանին մէջ սովին կցած երախայի մը զլիուն վրայ, աւագանի մը՝ ուր ջուրը հազիւ կը բարձրանայ մինչեւ երախային բուժը, հարկ չկայ սովորուած ըլլալ մկրտութեան կարասներուն մէջ առատ ջուր ունենալ եւ սովորուած մկրտութեան հնագոյն պատկերները կը յիշենք, ինչպէս Հոսվի մէջ, Աշն-Բիւտանսիւնի հին պապիլոնային պատկերը չընածայէ ամենէն երախանի թերդորութիւնը ինչ որ եղած է շիթնեաց երասն աւագանին, կորակ կոնք մը հոգին վրայ գրուած, որ կը թուի զարգարուած. կոնքին մէջ երկու երախաներ կէս մարմազվ ազիւ ծածկուած են և պաշտօնեան ջուրը կը հեղու աննաց վրայ: Այս վիճաբանութիւնը առանց աւելի յառաջ մզելու, աւագանի նկատմամբ մէկնարանութիւնը կը յանձնուի աւելի ձեռնհաս գարգեռներու: Մակայն տեսութենէ չպիտի վրիփի թէպէտ երկրորդական կարծիքը չպիտի կրնայ նուազեցնել, եթէ ան համարուի անուզիւ, զըլխաւոր աւերակներու շատ աւելի զրական մէկնարաններնը:

Կատարեակ ըլլալու համար, մեր հնախոսական քննութիւնը պէտք է այժմ գէթ մերձաւորապէս նոյն իսկ մեր յիշատակարանին թաւականը ճշգկէ: Պէտք է քննել աւերակով կայայուած ժիփութիւնները, գասաւորիւ աւերակի մասերը, ըստ ժամանակաշրջանի, ստուգիւ աննաց յայտարար նշանները, շշշակ յատակագիծին նիրգաշնակութիւնը, զարգարանքին ճաշակը եւ չափը, միատարրութիւնը համեմատութեանց որ ազգած են ամբողջ շինուած գրին վրայ, որքան մանրամատնութիւններ, եւ տակաւին ուրիշներ, որնց արծէքը կը պահանջէ երկար զարգացումներ, մինչ պատմական ճանապարհը շատ աւելի արագ եւ այսուհետեւ ոչ նուազ պահուու ուղիղ կը տանի մեզ նպատակին: Այս տեղ հաստատեալ հոյսակապ մայր եկեղեցի մը կառուցաւած է երկար ժամանակ եւ մինչեւ յիշատակարանին աւերումը, պատուած Այրի մը վրայ, ոչ ոք պիտի ուզէ մերժել թէ Ա. Ճեղինէի եկեղեցիին վրայ է ինդիրը, «ի յիշատակ համարձաման» եւ աւանդական

քարայրին վրայ նուիրագործուած Յիսուսի ուսուցմամբ: Բնագրին ընթեցուածը ուր կը պատմէ Եւսերիսու թէ ինչպէս վեհաշուր երկար քարայրինը Պաղեստինի մէջ Կոստանդինեան հիմարկութեանց ճարարապետական կերպունը և մեկնակէտը ըլլալով աւելի կշիռ ունի քան երկար մեկնութիւն մը: Ա. Գերեզմանը եւ Տեթղեկէմը երկար ժամանակէ ի վեր հաւատացելոց ուրախութիւնը և միմիթարութիւնը էին, միայն Զիթենեաց լերան կոստանդինեան յիշատակարանին կը պակսէր պատկառելի եռախոսութիւնը: Ան է եղարայը միւս երկուքն, մինչեւ իր աւերումը, արժանի անոնց իր մեծութեամբ եւ մեծաշուռ գեղեցկութեամբ եւ անոնց ընդհանուր ծագուածն ապահով է պիտի ճանչցուի⁶ արդեօք այն արհամարհանքը որուն նիթարկուած է և զեռ անկատար կերպով պատառած է վիտակներու իր ծանր պատանքն: Բայց երբ կը ճանչցուի, մեզ հետ հաճոյքը պիտի ունենան գիտուններու եւ բարեպաշտ վանականներու վիրջապէս հեռացնելու պատասնքին ծալքերը և երեւան հանել սքանչելի մասցորդները Աշակերտարանի եկեղեցիին որ Պ. գարս վերջը, ոստուգիւ շատ գեղեցիկ կը թուէր բարեպաշտ և խոհական իթերայի:

ՄԿՐՏԻՉ ԱՐՔԵԳՈՒԱԿ. ԱՂԱԽՆՈՒՆԻ (Հարութեակելի)

ԽՈՐՀՈՂԻ ՆԻ ԽՈՍՔ

* Կրօնքը նիւանգանոցն է աշխարհէն վիրաւորուած նոգիներուն:

* Լոյս, սեր, անկեղծութիւն, գուր. անա' ամբողջ կրօնքը:

* Կրօնքի իշեալին բաժինն է մարդկային կեանքին մէջ:

* Կրօնքը նիտեւանն է նոգիին պէտիւրուն եւ իմացականութեան նիգերուն:

* Կրօնքը նեցուկն է տառապովուերուն ընդգեմ բոլոր անոնց որոնք կը տիրեն երկրի վրայ: